

ligere ned; men jeg indser, at det i Øjeblikket er vanskeligt eller næsten umuligt at faa disse Udgifter bragte ned, fordi de ere nøje knyttede til en hel Række af Love, og disse Love maatte vi først have ophævede eller ændrede, før vi kunde naa en virkelig Nedsættelse af Militærudgifterne. Jeg skulde derfor intet hellere ønske, end at den højtærede Krigsminister vilde forelægge os et Forslag til en ny Hærlov, saa at vi kunde omorganisere vor Hær og ifølge en saadan ny Lov faa vedtaget saadanne Nedsættelser, som kunde svare nogenlunde til Landets økonomiske Evne. Der er jo ogsaa fra Venstres Side i Aar blevet foreslaaet Nedsættelser, og det glæder mig overordentlig meget, at Venstre har brugt Kniven saa godt, som Tilfældet er. Det var jo heller ikke andet, end hvad vi kunde vente i Aar, idet nemlig de store Kasernebevillinger, som i de senere Aar ere givne ifølge Loven af 15de Marts 1895, udløb i Fjor, saa at vi i Fjor betalte det sidste Beløb med 455,000 Kr. Det var altsaa ikke andet, end hvad man kunde vente, at dette maatte give Luft, saa at vi kunde komme til en betydelig Nedsættelse i Aar. Jeg vil haabe, at Venstre bestemt vil fastholde det Standpunkt, det nu staar paa, ikke lade sig rykke længere op mellem 2den og 3dje Behandling og heller ikke lade sig afskrække ved Fordringer, Landstinget rimeligvis vil stille for at bringe Militærudgifterne endnu højere op. — Blandt de Ændringsforslag, jeg har stillet, er der først det, der vedrører Indkvarteringen. Her forlanges et Beløb paa 376,000 Kr. Tidligere har Venstre paa dette Punkt forlangt en Nedsættelse, jeg erindrer ikke hvor stor, men det forlangte en Nedsættelse, fordi der i dette Beløb skjuler sig en hel Del provisoriske Bevillinger. Jeg har foreslaaet en Nedsættelse paa 80,000 Kr. paa denne Post. Jeg har ligeledes med Hensyn til Hærens Undervisningsanstalter foreslaaet en Nedsættelse, som andrager 10,000 Kr. Det er nemlig min Overbevisning, at den Undervisning, Hæren har, er overordentlig dyr; det er ikke den dyreste i Landet, den har sikkert den højtærede Marineminister Æren af at have paa sit Budget, men det er sikkert den næstdyreste Undervisning, der gives her i Landet. Jeg vil her tillade mig at gøre den højtærede Krigsminister opmærksom paa, at vor højtærede Marineminister i et Samraad har lovet Finansudvalget, at Udgifterne til Marinens Undervisning skulde blive bragte ned. Jeg vil

haabe, at det Løfte, den højtærede Marineminister her har givet, maa indvirke paa vor højtærede Krigsminister, saaledes at ogsaa han ad Aare fremkommer her med Forslag om at bringe de overordentlig store Udgifter ned. Der kræves nu ikke mindre end 185,000 Kr. til Hærens Undervisning; jeg har foreslaaet en ringe Nedsættelse af 10,000. Til Officerers Uddannelse ved fremmede Hære forlanges der paa Finansloven et Beløb af 16,000 Kr., jeg har foreslaaet det nedsat med 25 pCt., altsaa 4,000 Kr. Naar man paa Statsregnskabet betragter de Understøttelser, der gives til Hærens Officerer, som skulle ud at rejse, ser man, at det er overordentlig store og flotte Understøttelser, der gives. Jeg skal nævne enkelte. Der er f. Eks. en Løjtnant, som har været sendt til Rusland, han har ikke kunnet gøre denne Rejse for mindre end 2,600 Kr. En Oberst, der skulde se paa nogle Manøvrer i Frankrig, brugte dertil 1,500 Kr., og en General, der blot skulde gøre en Svipstur til Sverige for at se paa nogle Troppeøvelser, maatte dertil have 800 Kr. Jeg ved nu ikke, om de fra disse Ture have hjembragt et Udbytte, der staar i Forhold til de Udgifter, de have forvoldt Landet. Men i alt Fald ere de Understøttelser, her gives, overordentlig flotte, navnlig naar vi betragte dem i Forhold til, hvad der paa Finansloven gives til Mænd, der sendes udenlands for at se sig om og lære noget, Landet kunde have Gavn af. Jeg kan ikke lade være i denne Sammenhæng at henvise til f. Eks. de Rejseunderstøttelser, der gives i landøkonomiske Øjemed. Der er f. Eks. en Skovrider, der blev sendt til Tyskland og Holland for at studere Mosekultur. Han fik dertil 300 Kr. En Landbrugskandidat, der blev sendt til Tyskland for at studere Kløverfrøkultur, et Spørgsmaal, der sikkert er af den allerstørste Interesse for Landbruget, fik 250 Kr. En Slagteridirektør, der blev sendt over til England og Irland for at studere, hvorledes man tilvirker Flæsk, ogsaa et Spørgsmaal, der er af den allerstørste Betydning for en af vore vigtigste Næringsveje her i Landet, fik kun 500 Kr. De ville indrømme, at de Rejseunderstøttelser, der her gives til Landbrugets Mænd, ere smaa og karrige Beløb, de Mænd maa jo rejse sparsommelig, de maa komme frem, som Bønder her i Landet komme frem; paa anden Maade kunne de ikke optræde, hvor de ere i Udlandet, men Hærens Officerer, der faa 3, 4, 5 Gange saa store Beløb, kunne naturligvis optræde som flotte Kavalerer. Der siges, at her i dette Ting